

talán egy vagy két év múlva már semmiféle kucsmát nem fog készíteni, se báránybőről, se semmiből.

A méltóságos úrnak, miután a báránybőr sorsát elrendezi, megfordul a fejében, hogy: kár ezért az elsőrendű húsért, melyből igen ízletes pecsenyét lehetne készíteni. Viszont az is megfordul a fejében, hogy: olyasvalakinek, aki a háztartásunkban élt, és aki saját külön nevet viselt, és aki ezáltal családunk tagja volt, nem falhatjuk fel a húsát, sem nyersen, sem pedig főzés vagy sütés után. Így tehát a méltóságos úr a tévedésből hozott áldozat megnyúzott és kiszigerelt testét át fogja vitetni az állami elemi népiskolában kialakított ideiglenes hátszági hadikórházba, azzal az utasítással, hogy: az áldozat húsát készítsék el a sebesültek számára, hadd jusson Jézuska feltámadásának ünnepén az ő fogukra is egy jó falat.

Az utasítást végrehajtják, a jó falat elkészül.

Igaz ugyan, hogy egy ilyen kis állat, hiába hozott mégoly nagy áldozatot mégannyira halálos tévedésből, ennyi sok életben maradó sebesültnek a fél fogára sem elég, ám a tévedésből hozott halálos áldozat gyönyörű, és az életben maradó sebesültek fél foga gyönyörű.

LUCIEN HERVÉ: LAKÁS PÁRIZS (1984)